

POSTANOWIENIE

27 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Łochowski

na posiedzeniu niejawnym 27 czerwca 2024 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku "E." spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.
z udziałem Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w Warszawie
o zasiedzenie,
na skutek skargi kasacyjnej "E." spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim
z 28 września 2023 r., V Ca 262/23,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od "E." spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na rzecz Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w Warszawie 1350 złotych kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego postanowienia "E." spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca „E.” sp. z o.o. w Ł. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z 28 września 2023 r., zaskarżając to postanowienie w całości, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na występujące w sprawie istotne zagadnienia prawne:

1) Czy uzasadnione jest przyjęcie, iż w przypadku sprzedaży, której przedmiotem były nieruchomości, ruchomości, firma, towary składowane przez Spółdzielnię, baza kontrahentów spółdzielni, po zawarciu której to umowy nie pozostały żadne składniki majątkowe, które wcześniej przysługiwały spółdzielni – mamy do czynienia ze sprzedażą przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ k.c., pomimo niewskazania w nazwie umowy, iż dotyczy ona sprzedaży przedsiębiorstwa, a tym samym z następstwem prawnym wnioskodawcy po Spółdzielni „G.”?

2) Czy w przypadku nabycia przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ k.c. na nabywcę przechodzą roszczenia i prawa do tych części nieruchomości, które nie zostały ujęte wprost w umowie sprzedaży, a do których prawo zostaje uzyskane po stwierdzeniu zasiedzenia prawa własności przedmiotowych nieruchomości?

W odpowiedzi na skargę kasacyjną uczestnik wnosił o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Zagadnienie prawne powinno, przede wszystkim, być sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (postanowienie SN z 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01), a jednocześnie być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumpcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (postanowienia SN: z 15 października 2002 r.,

III CZP 66/02; z 22 października 2002 r., III CZP 64/02; z 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08). Sformułowane przez skarżącego zagadnienia prawne nie czynią zadość tym wymaganiom.

Pierwsze zagadnienie prawne nie ma charakteru uniwersalnego, o czym przekonuje jego szczegółowość i silne powiązanie z konkretnym stanem faktycznym oraz uzasadnieniem zaskarżonego orzeczenia, co oznacza, że znaczenie tego zagadnienia nie wykracza poza niniejszą sprawę. Skarżący dąży bowiem nie do uzyskania abstrakcyjnej (uniwersalnej) odpowiedzi dotyczącej wykładni określonych przepisów, ale oceny trafności wydanego rozstrzygnięcia na płaszczyźnie subsumpcji.

Odnosnie do drugiego zagadnienia prawnego, to Sąd Najwyższy wypowiadał się już w przedmiocie tego, jakie składniki majątku przechodzą na nabywcę w przypadku nabycia przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ k.c. W wyroku z 13 czerwca 2019 r., V CSK 646/17, który zresztą skarżący przywołuje w treści uzasadnienia skargi, wskazano, że jeżeli przedmiotem czynności prawnej jest przedsiębiorstwo w znaczeniu przedmiotowym (art. 55¹ k.c.), to norma z art. 55² k.c. zawiera domniemanie, zgodnie z którym czynność ta obejmuje wszystko, co wchodzi w skład przedsiębiorstwa. Konsekwencją tego jest brak konieczności wskazywania w czynności prawnej poszczególnych składników przedsiębiorstwa. Zatem czynność prawna mająca za przedmiot przedsiębiorstwo, obejmuje składniki wymienione w art. 55¹ k.c., chyba że co innego wynika z przepisu szczególnego lub z woli stron (zob. wyrok SN z 1 kwietnia 2003 r., IV CKN 366/01).

Ponadto skarżący nie sporządził w sposób prawidłowy uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi w zakresie przesłanek kasacyjnych, na które się powołuje. Pomimo sformułowania dwóch zagadnień prawnych, skarżący sporządził jedno uzasadnienie, które dodatkowo zostało połączone z uzasadnieniem podstaw kasacyjnych. Nie jest natomiast rolą Sądu Najwyższego poszukiwanie argumentów uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w treści uzasadnienia skargi, a zwłaszcza podstaw kasacyjnych, jeżeli skarżący nie powoła ich we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia SN: z 5 kwietnia 2017 r., II CSK 688/16; z 4 lipca 2017 r., III CSK 64/17; z 10 maja 2018 r., I CSK 800/17).

Według Sądu Najwyższego, nie ma przy tym innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania a stosownie do art. 520 § 2 w zw. z art. 98 § 1, 1¹ i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych obciążył skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego.

[SOP]

[ał]